

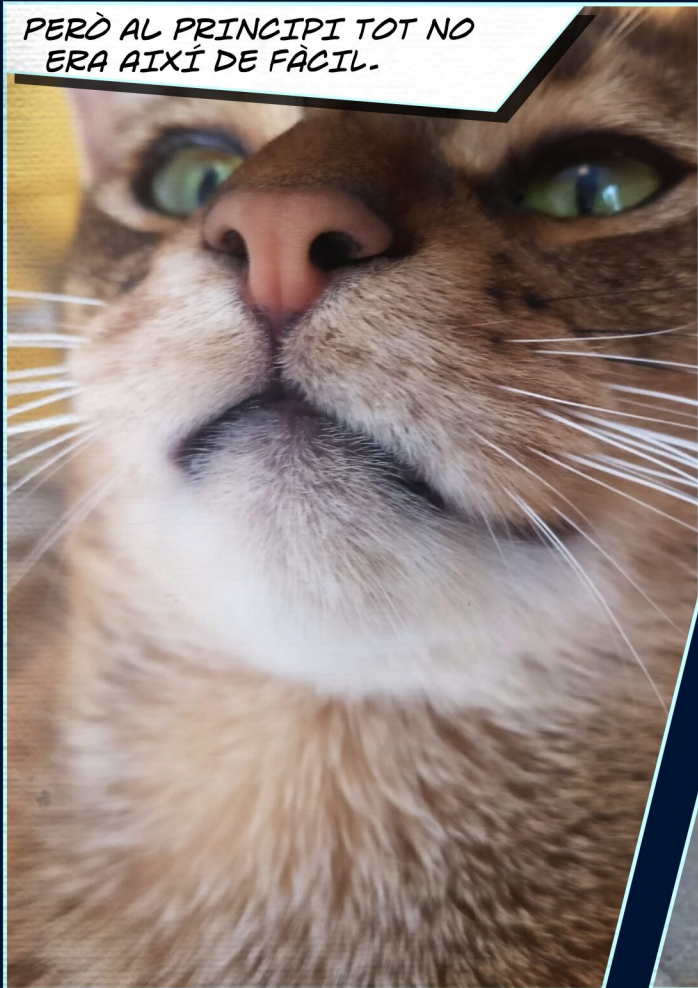
CONFIGAT

REFLEXIONS D'UN GAT EN CONFINAMENT

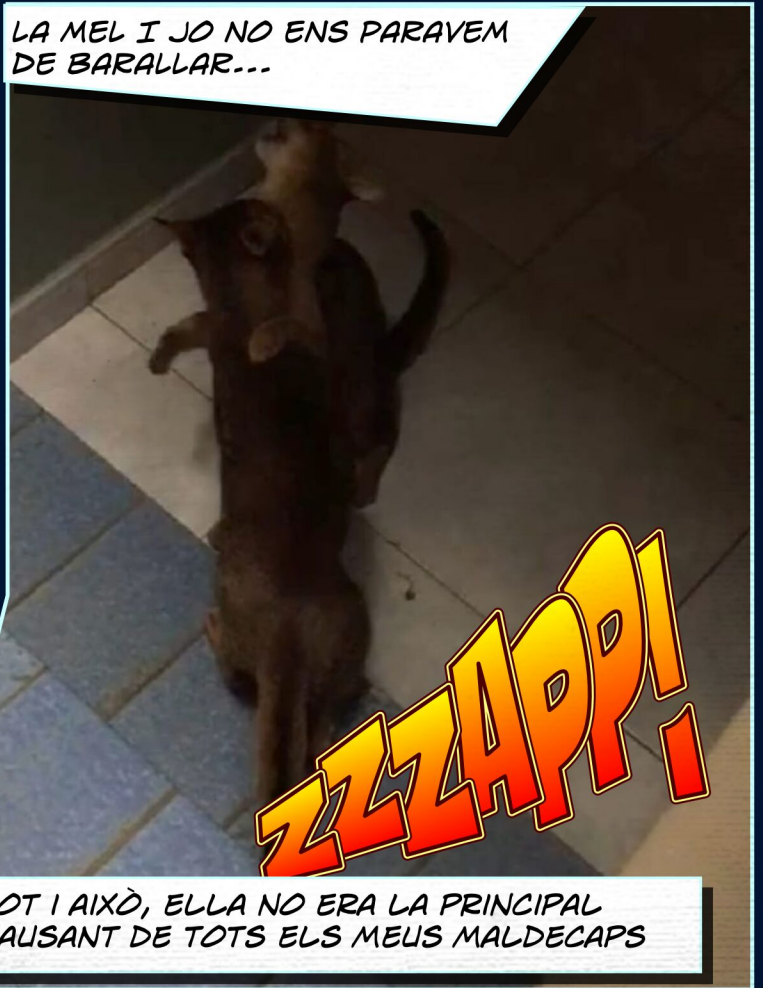
JA PORTEM MASSA DIES
TANCATS A CASA. ELS MEUS
HUMANS S'ESTAN COMEÇANT A
TORNAR BOJOS. L'ÚNICA COSA
QUE EM TRANQUILITZA ÉS LA
COMPANYIA DE LA MEVA
GERMANA MEL.

PERÒ AL PRINCIPI TOT NO
ERA AIXÍ DE FÀCIL.

LA MEL I JO NO ENS PARAVEM
DE BARALLAR...

ZZZAPPI!

TOT I AIXÒ, ELLA NO ERA LA PRINCIPAL
CAUSANT DE TOTS ELS MEUS MALDECAPS

PER PRIMERA VEGADA A LA VIDA,
ELS HUMANS EM VAN OBLIGAR A
SORTIR A PASSEJAR AMB ELLS,
ENCARA NO ENTENC
PERQUÈ.

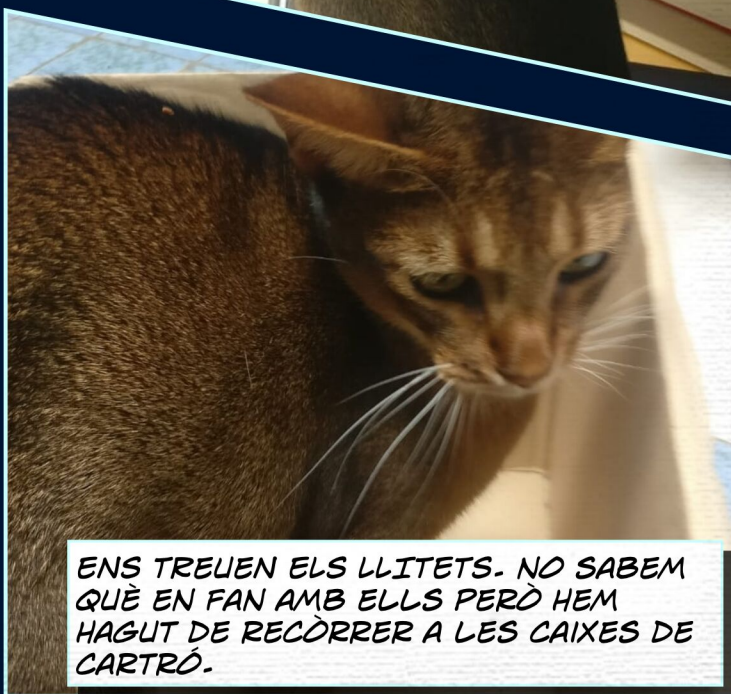
ENS OBLIGAVEN A RENTAR-NOS
CADA DIA COM A MÍNIM...

I TOT AIXÓ NO ES NI LA MEITAT DE LES
COSES QUE ENS HAN ESTAT PASSANT. DES
QUE SE SAP QUE ELS GATS PODIEM PATIR EL
COVID-19 LA SITUACIÓ NOMÉS HA FET QUE
EMPITJORAR...

S'HAN COMENÇAT A PRENDRE
MESURES MÉS DRÀSTIQUES,
COM RENTAR-NOS A LA
MÀQUINA QUE GIRA.

ENS TREUEN ELS LLITETS. NO SABEM
QUÈ EN FAN AMB ELLS PERÒ HEM
HAGUT DE RECÓRRER A LES CAIXES DE
CARTRÓ.

HAN MILLORAT LA SEGURETAT PERQUÈ NO PUGUI ENTRAR
RES AL MEU TERRITORI, O MÉS BEN DIT, EN PUGUI
SORTIR...

I EL NOSTRE MENJAR S'HA CONVERTIT EN
LES SEVES RESTES.

PER AIXÒ, DESPRÉS
D'UNA LLARGA
RELFEIXIÓ...

JA HO HE DECIDIT...

... M'ESCAPARÉ

TO BE CONTINUED...

NO CAT HAS BEEN HARMED IN THE MAKING OF THIS COMIC